

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 16. Monachi Nazianzeni cum Episcopo reconciliantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV. Deo donari vidisset. Tanta fuit in Deum
 A.C. 370. fiducia, ut, cum aliquando periculose ce-
 cidisset, ne modestia læderetur, ope me-
 dicinæ uti recusaverit, factumque, ut se
 p. 185. ne humano auxilio, & non sine prodigio
 sanaretur. Alio tempore gravi morbo
 afflicta, medicis de ejus salute desperan-
 tibus, caput altari imposuit, cœpitque o-
 rare cum clamore, & copiosis lacrymis
 ex quibus, iis admixtis, quæ de Antity-
 pis pretiosi corporis, aut sanguinis, id est
 Sacræ Evcharistiæ, reservare potuerat,
 unctionem sibi composuit, & ecce! illico
 incolumis in domum suam rediit. Hic
 autem antequam baptizata fuerit, con-
 tingere non potuit, cum nunquam in
 Fidelibus baptizatis Evcharistiam præbe-
 re mos fuerit. (*) Talis fuit vita S. Gre-
 gonix, cujus memoriam Ecclesia nostra
 Dec. colit.

§. XVI.

*Monachi Nazianzeni cum Episcopo
 reconciliantur.*

Tunc temporis S. Gregorius Nazian-
 nus cum Patre erat, senectutis ep-
 fulcrum, atque, cum esset Presbyter, pa-

(*) Hic iterum Protestans noster decem
 ones, in quibus de Sacra Evcharistia bis mem-
 recurrit, pagina sua 265. omisit. Duos alios
 rores fileo.

tem oneris Episcopalis ferebat. Inter Sæculum IV. prima, quæ Patri præstitit obsequia, illud A. C. 370. est, quod ei Monachos reconciliaverit, qui, postquam formulæ Ariminensi subscripisset, ab ejus Communionem recesserant. Inter hos Monachos non nulli pietate, & Doctrina eminebant, quales erant Cleonius, Eulalius, & Carterius. Cleonius aliquando in aula inter Proceres effulserat, tum, omnibus bonis suis inter pauperes distributis, in solitudinem concessit; Presbyter ordinatus, semper S. Gregorio filio amicitia junctissimus fuit. Eulalius ille est, quem Gregorius defuncto Parente suo Episcopum Nazianzenum ordinari curavit, is affinitate Gregorium contingebat, habebatque fratrem, nomine Helladium, qui simul cum eo vitam solitariam amplexus, haud diu postea vita functus est. Carterius ille fuisse creditur, qui Monasteria Antiochena cum Diodoro rexit, & S. Chrysofomi Magister extitit. Hi fuere cœnobarum præcipui, qui a Communione Episcopi Gregorii abstinuerant; ipsorum auctoritatem populi pars fuerat secuta, atque eo usque creverat contentio, ut sibi Presbyteros ab aliis Episcopis ordinari petierint, qui sibi sancta Sacramenta administrarent.

S. Senex hos Monachos precibus, exhortationibus, mansuetudine ad se reducere

A. C. 370.

Greg. carm. 47. p. 107.

Greg. ep. 195

ad Lolle.

p. 105. ad

Cæsar.

Socr. VI. c. 3

Sozo. VIII.

c. 2.

Sæculum IV.
A. C. 370.

*Vita Greg.
Naz.*

Or. 19. p. 297

*Orat. 12.
p. 202. 203.*

cere conabatur, hanc gratiam a Deo, at-
tequam longissimam vitam finiret, expo-
scebat. Non minori, quam Pater suus
hujus unionis procurandæ desiderio te-
nebatur filius, hic dolor diu, nocturne
animum lancinabat, nec jam pietatis ex-
ercitia solatio erant, cum nunquam non
charissimorum fratrum recordaretur, qui-
buscum olim his exercitiis suavissima lo-
cietate vacaverat. Toto illo tempore
siluit, nec unquam publice dixit; tan-
dem Parenti persuasit, ut veniam facti-
peteret, & claram fidei suæ Confessio-
nem daret; tunc vero solitarii, & quorundam
eorum auctoritatem secuti fuerant, suscipi-
cione, quam de S. Sene conceperant, ab-
sterfa, fidem ejus semper fuisse purissi-
mam agnoverunt; ipse redeuntes sum-
mo gaudio recepit, & Presbyteros ab aliis
ordinatos ad Communionem admitti-
sit; hujus reconciliationis lætitiâ S.
Gregorius filius excellentissima oratione
celebravit, in qua inter alia hæc habet,
reconciliationes, quas nova dissidia se-
quantur, ipsis divisionibus pejores esse
quia sinceræ, & duraturæ pacis spem o-
mnem tollunt; aliquam etiam pacis spe-
ciem malam esse, & quandoque divisi-
onem prodesse; quando manifesta est ad
versæ partis impietas, intrepide per-
ma, per ignes potestatibus esse occurre-
rendum, & præter Deum timendum ni-

hil; quando autem suspicionibus agimur, expedire, ut totius corporis unitas seruetur, sicque alter alterum labentem erigat, ne temeris judiciis charitas solvatur, aut quis dum fratrem corripit, tyrannorum potius, quam fratris more imperet.

Sæculum IV.
A. C. 370.

S. Senex Gregorius morbo tentatus est; jamque omnes actum esse de vita jus credebant. Violenta febris intestinalis ardebant, deficiebant vires, nec alimentis, nec somno levabatur, palpitabat cor, angustia undique; guttur ulceratum vix aquæ guttas recipere poterat; nihil ars medicorum, nihil domesticorum industria juvabat; jamque neminem adstantium valens agnoscere, exspiraturus videbatur. Nox erat Paschalis; Gregorius filius, Nonna mater ejus, omnes Clerici, & populus in Ecclesia orabant, dolore mortis ejus tantæ festivitatis temperante lætitiâ. Cum celebrandi Mysteria hora advenisset, S. Senex leviter movere se cœpit, voce admodum debili famulum vocat, jubetque, ut accedat, vestes ministret, & manum porrigat, hic attonitus imperata facere festinat, tum S. Episcopus, famulo innixus, e strato surgit, languentes manus ad orandum extendit, atque, ut potest, paucis verbis Mysteria

pera-

Sæculum IV. peragit, (*) populo, in Ecclesia oranti
 A. C. 370. Spiritu unitus; pronuntiatis de more
 Eucharistiæ verbis, dataque populo Be-
 nedictione, rursus in lectum se demittit,
 modicum cibi capit, dormit, sensimque
 convalescit, ita ut Dominica, quæ est
 octava Paschæ, & jam tum Dominica no-
 va, seu renovationis nominabatur, sicut
 hodieque in Ecclesia Græca nominatur,
 illa, inquam, Dominica in Ecclesiam cum
 omni populo ad offerendum Sacrificium
 venerit. S. Gregorius junior hanc san-
 tatem publice tanquam evidens miracu-
 lum narrabat.

§. XVII.

S. Basilius eligitur Episcopus Cæsariensis.

Greg. Naz. or. 19. p. 910.
p. 342.
Vita Greg. Mart. Hier. & Ufuard. 21. Jun.
 Eusebius Episcopus Cæsariensis in Capadocia, haud multo post tempus, quam Valens Imperator ejus Ecclesiam aggressus fuerat, obiit, cum tam in hæc Valentis, quam Juliani persecutione viriliter decertasset. In quibusdam Martyrologiis adscriptus est Sanctis; at imperite cum Eusebio Cæsariensi in Palestina confunditur. Ipso elato, Ecclesia

(*) Hæc verba Protestans pag. 266. omittit. Cæterum hoc antiquissimum Missarum privatum Exemplum, sicut id etiam Anonymus I. conservat, contra Protestantes inexpugnabile est.